

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

140. Väster Tollstads kyrka, Lysings hd.

Pl. XLV. Fig. 2 (B. 923).

Litteratur: B. 923; L. 1665; W. 204.

B. 923 visar, att även denna runsten varit en kalkhäll, vars ristning varit anordnad som föreg., Ög. 139. Blott en del har funnits i behåll, ungefär stenens halva bredd men förmodligen större delen av dess längd. Styckets längd har enligt B. 923 varit 2,26 m, bredden 46 cm, slingans bredd 14 cm.

Inskriften har enligt B. 923 varit:

— **eftar** : **suin** : **butn** —
 5 10

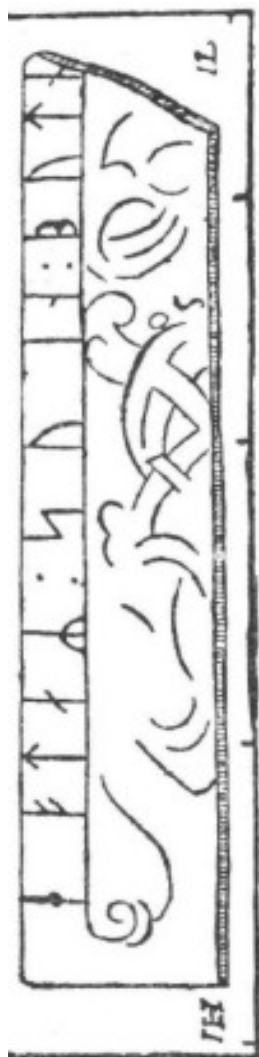
I **eftar** har **f** lika långa bistavar. I **suin** saknar **n** vänstra bistaven, vilket måste bero på felläsning, varemot **butn** torde vara felristat för ***buta bōnda**, jfr Ög. 139 **eftnr**.

Fonetisk transkription: — æft(a)r Svēn bōnda (sin) —.

Översättning: — efter Sven, sin make —.

Av inskriften har alltså blott en del nära slutet varit i behåll.

På grund av den samstämmande egendomligheten i prep. 'efter': **eftar** Ög. 140, **eftnr** Ög. 139 och **butn** Ög. 140 torde båda runstenarna böra antagas utförda av samma ristare.

2. Ög. 140. Väster Tollstad (B. 923).